



מ"ת 13809/06/21 - נביל נג'אר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 13809-06-21 מדינת ישראל נ' נג'אר (עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 462576/2021

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מבקש נביל נג'אר (עצור/אסיר בפיקוח)
באמצעות עו"ד ויסאם עראף
נגד
משיבה באמצעות עו"ד מערוף מדינת ישראל
סעב

החלטה

1. לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש, בעתירה להורות על שחרור המבקש מאיזוק אלקטרוני למעצר בית חלקי, לשעות הלילה, כך שתתאפשר למבקש יציאה לעבודה.

2. כנגד המבקש הוגשה, ביום 29.6.21, בקשה למעצר עד תום ההליכים, בד בבד עם הגשת כתב אישום נגדו המייחס לו עבירות של **נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, ונהיגה ברכב ללא ביטוח**.

על פי כתב האישום, ביום 29.6.21, סמוך לשעה 7:00, נהג הנאשם ברכב פרטי, מסוג "פיג'ו", בכפר פסוטה. זאת, על אף שהודע לו, בנוכחותו, שהוא פסול לנהיגה שהוטלה עליו במסגרת תת"ע 4362-06-20, מיום 27.1.21, למשך 18 חודשים. המבקש נהג באותה עת ללא שהוכשר לנהיגה מעולם וללא תעודת ביטוח תקפה.

בבקשה למעצרו עד תום ההליכים צוין שזו הפעם השלישית, לכאורה, שהמבקש נוהג ללא שהוציא רישיון נהיגה מעולם, כשעונשים של מאסר מותנה, בן 8 חודשים, ופסילה על תנאי, למשך 3 חודשים, תלויים ועומדים נגדו.

3. בהחלטתי, מיום 30.6.21, ציינתי שמדובר בנהיגה ללא רישיון נהיגה, לכאורה, בפעם השלישית, כשהעבירה האחרונה היא רק מיום 27.1.21, בו נפסל המבקש, בנוכחותו, לפני כב' השופט י' בכר. בהתנהלותו זו, הוטעם, מתעלם המבקש באופן בוטה מהסכנה שמשקפת מנהיגתו, כשהוא פסול ובלתי מורשה לנהיגה, ועל כן סברתי שהחלופה שהוצעה, מעצר בית מלא, בפיקוח 3 מבני משפחתו, אינה מספקת, כדי לאיין מסוכנותו. בדיון, ביום 20.7.21, העיד המבקש מפקחים נוספים מטעמו, ועל כן הוריתי על קבלת חוות דעת היחידה לפיקוח אלקטרוני בדבר אפשרות לפיקוח במתקנם.

בהחלטתי, מיום 1.8.21, הוריתי על מעצרו של המבקש, עד תום ההליכים נגדו, באיזוק אלקטרוני, בבית משפחת נג'אר, בכפר פסוטה, בפיקוח 5 המפקחים שצוינו בהחלטה.

4. ביום 5.10.21 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בה עתר להורות על הגבלת מעצרו לשעות הלילה בלבד, על



מנת שתתאפשר יציאתו לעבודה. בדיון שלפני ציין הסנגור שעתירתו היא לשחרור המבקש מאיזוק אלקטרוני למעצר בית חלקי, בשעות הלילה.

הנימוקים שעומדים בבסיס הבקשה - המבקש הודה במיוחס לו, במסגרת התיק העיקרי, ביום 11.8.21, והתיק העיקרי נדחה לקבלת תסקיר מבחן לתקופה ממושכת, ליום 28.2.22, חלוף הזמן מאז הארוע, העדר הפרות מצד המבקש, ושיתוף פעולה מלא של המבקש עם שירות המבחן.

נטען שמעצר בית מלא פוגע ביכולתו של המבקש להתפרנס ובחירותו, ונוכח הודאתו של המבקש, והתגייסותו לאפיק השיקומי, בשלה העת לתת בו אמון.

הסנגור העיד את מעסיקו לשעבר של המבקש, מר שמעון וקנין, שמוכן להעסיקו, בין השעות 8:00-15:00, בעסק שלו, במושב שומרה, מרחק של רבע שעה מכפר פסוטה. מר וקנין ציין שידאג להביא את המבקש בתחילת יום העבודה ולהחזירו בסופו.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה. הוטעם שהמבקש עצור בתנאי איזוק אלקטרוני, והדבר דומה למעצר מאחורי סורג ובריא ועל כן אין מקום לאפשר יציאתו לעבודה. בית המשפט הופנה לפסיקת בית המשפט העליון שלפיה יציאה לעבודה, במסגרת איזוק אלקטרוני, תתאפשר במקרים נדירים. במקרה זה, נטען, עתירת המבקש לחלון פיקוח שמשכו מחצית משעות היממה, היא בגדר פתיחת "קיר" ולא "חלון", כך שהמעצר בפיקוח אלקטרוני יאבד מהאפקטיביות שלו. נטען שמקרה זה אינו נופל בגדר המקרים הנדירים שיש לאפשר בגינם יציאה לעבודה.

דין והחלטה

המסגרת המשפטית

6. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם **"נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"**.

בבוא בית המשפט לדון בבקשה לעיון חוזר, אין הוא דן מחדש בחלופת המעצר שנקבעה במקור, אלא בוחן אם מאז ההחלטה המקורית שניתנה התגלו עובדות או נסיבות חדשות או שעבר פרק זמן ניכר, אשר יש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין האינטרס של המבקש לבין האינטרס הציבורי בהגנה על ביטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי (בש"פ 7125/07 פלוני נגד מדינת ישראל; בש"פ 2/06 אייל זילברפרב נגד מדינת ישראל; ב"ש (נצרת) 389/10 יוסף בן נימר הייב נגד מדינת ישראל).

7. המבקש נהג, לכאורה, ברכב בהיותו בפסילה, עבירה המצויה ברף הגבוה של עבירות התעבורה, וככזו מעידה על מסוכנותו לשלומם וביטחונם של המשתמשים בדרך. זאת כשהוא נוהג, לכאורה, בפעם השלישית, כשהוא בלתי מורשה לנהיגה, כשעומדים ותלויים נגדו עונשי מאסר ופסילה מותנים. אלה יחד מעידים על מסוכנותו גבוהה במיוחד, ועל כן הוריתי על מעצרו באיזוק אלקטרוני.



8. בבש"פ 6815/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.9.16), אליו הפנה ב"כ המשיבה, ציין בית המשפט העליון שדומה שככלל אין מקום לאפשר יציאתו לעבודה של מי שעצור בפיקוח אלקטרוני, וזאת נוכח מהות ה"סטטוס" בו הוא מצוי, בהפנותו לדבריה של כב' השופטת ע' ברון בבש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל, פסקה 9, (28.2.16) (להלן - עניין זידאן). הביאם כלשונם:

"כפי שברור שמי שעצור מאחורי סורג ובריח לא ניתן לאפשר את יציאתו לעבודה, בה במידה הדעת נותנת כי מי שעצור באיזוק אלקטרוני לא ניתן לאפשר לו לשהות מחוץ למקום הפיקוח למטרה זו, לא כל שכן מקום שמדובר בבקשה לצאת מתחומו למספר שעות רב כל כך. סבורתני כי יציאה ממקום הפיקוח לפרק זמן ממושך, להבדיל מפתיחת 'חלונות' באישור בית המשפט כגון לצרכי התאוררות, סידורים רפואיים או הגעה לדיונים בבית המשפט, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את עצם היותו של המפוקח בסטטוס של עצור עד תום ההליכים. על כן, טרם שתישקל אפשרות לצאת לעבודה, על העצור בתנאי איזוק אלקטרוני להראות כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה כך שאין צורך באמצעי זה. רק אז, עם ההחלטה להסיר את האיזוק האלקטרוני ועל שחרור לחלופת מעצר, משתנה הסטטוס של המפוקח מ'עצור' ל'משוחרר בתנאים מגבילים', ויכול שתישקל במקרים המתאימים האפשרות לצאת לעבודה".

עוד הוטעם שהאפשרות לקביעת חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה, מופעלת במשורה וניתנת במקרים יוצאי דופן, ויש לבחון טרם קביעת חלון הפיקוח לשם יציאה לעבודה האם אורכו של חלון היציאה אינו פוגע בתכלית המעצר בפיקוח אלקטרוני ושלוש הציבור, יתר על המידה, בהשוואה לגריעה בזכויותיו של העציר.

9. במקרה שלפני המבקש עצור באיזוק אלקטרוני מיום 1.8.21, וחלפו מאז כמעט שלושה חודשים. המסוכנות שנשקפת מהעבירות המיוחסות למבקש, לכאורה, נהיגה בפסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה, כשבעברו 2 הרשעות קודמות של נהיגה בהיותו בלתי מורשה, בגין אחת מהם עומד ותלוי נגדו מאסר מותנה בר הפעלה, גבוהה וברורה.

בשים לב לעבירות אלה, ולמסוכנות שניבטת מהמבקש, איני סבורה שהתקופה בה נתון המבקש במעצר באיזוק אלקטרוני, היא בגדר "חלוף זמן ניכר" בגינו יש להיעתר לבקשה.

זאת ועוד, לא הובאו לפני נסיבות חדשות או עובדות חדשות, שיש בהן כדי לשנות מהשיקולים שעמדו ביסוד ההחלטה לאיזוק אלקטרוני.

המבקש הודה, ביום 11.8.21 במיוחס לו, לפני כב' השופט י' בכר, והתיק בעניינו קבוע לקבלת תסקיר שירות מבחן ולטיעונים לעונש ליום 28.2.22.

כעולה מפסיקת בית המשפט העליון, ככלל אין לאפשר יציאתו לעבודה של מי שנתון במעצר בפיקוח אלקטרוני, שכן יציאה מעין זו, לשעות ארוכות, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את מהותו - היותו של המבקש בסטטוס של מעצר עד תום ההליכים.

בקשתו של המבקש שיתאפשר לו לצאת לעבודה, בין השעות 8:00-15:00, תרוקן את החלטת המעצר מאיזוק אלקטרוני מתוקפה, שכן מדובר בפרק זמן ניכר, ובשעות ארוכות שיפגעו בתכלית המעצר בפיקוח אלקטרוני, שמירה על



שלום הציבור.

השיקולים שעמדו ביסוד ההחלטה למעצרו באיזוק אלקטרוני, תקפים כעת, וסבורה אני שלא חלף זמן ניכר, ולא הוכח שהמסוכנות שנשקפת ממנו פחתה או שחל שינוי נסיבות שיש בו להצדיק קבלת הבקשה.

העובדה שהמבקש לא הפר עד היום את תנאי המעצר באיזוק האלקטרוני אין בה, בשלב זה, כדי לאפשר את יציאתו לעבודתו.

חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה ניתן במקרים חריגים בלבד, ומקרה זה, בשלב זה, אינו מצדיק היעדרות לכך.

כפי שציין בית המשפט בעניין זידאן, רק עם ההחלטה להסיר את האיזוק האלקטרוני ושחרור לחלופת מעצר, משתנה הסטטוס של המפוקח מ'עצור' ל'משוחרר בתנאים מגבילים', ויכול שתישקל, במקרים המתאימים, האפשרות לצאת לעבודה.

במקרה שלפני לא מצאתי שיש מקום להסיר את האיזוק האלקטרוני ולשחרר את המבקש לחלופת מעצר.

נוכח האמור לא מצאתי להיעתר לבקשת הסנגור.

עם זאת, יש מקום לאפשר למבקש חלון התאווירות, בין השעות 16:00-18:00 מדי יום, בכפר פסוטה, בליווי אחד המפקחים שאושרו על ידי בית המשפט.

המבקש מוזהר שהפרת תנאי המעצר תביא למעצרו במייד.

הבקשה נדחת.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשפ"ב, 24 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.